

Namn.

Ämne Läser svenska

Betyg

Årskurs
Klass

Datum Flicka

Ark nr.

1

Inlämningstid

Född 87

Datum

9 n'

299302

Mina skolår.

Vad hade jag varit utan denne
åtskade och hatade skola?

Det är något jag ofta funderar över.

* När jag började sexårsgruppen var
jag som en stråland katt. Jag satt helst
i ett hörn och gömde mig. Under
samlingarna vägrade jag inte ens åt
säga mitt namn.

Min första skoldag har jag inget
minne av men den andra, då det
var dags för klassens första samling,
den glömmer jag aldrig.

* mellanrum/radautstånd.

Vi satt i en ring och rullade en boll.

Den som fick bollen skulle säga sitt

namn. Jag var bland de sista som fick
det. Jag tog den snabbt i mina händer,

rörde lite på läpparna och rullade den

till flickan mitt emot. Min nya

fröken bad flickan att rulla tillbaka

bollen till mig, för hon hörde inte hälvt mig

säga något. Jag tog bollen och satt med

den tyst i knäet. Min nya fröken försökte

att prata med mig, men jag stängde

mina öron, tills jag hörde henne säga

att jag fick rulla bollen vidare.

Under årens lopp gick det allt bättre,
men fortfarande var jag väldigt blyg.
Jag hade inte så många kompisar,
fast jag försökte i alla heller att skaffa
mig några. I min tysta ensamhet kunde
jag drömma mig bort. I ett av mina
tappra försök att göra dröm till

verklighet gick jag (i 5:an) en hel
vecka med Madickenkläder och svarta
stövlar med klack och snärning.

När man ser tillbaka på det skulle
man kunna säga att jag var skolans
enda "flum".

Först : 6:e kom min stora räddning;

Ett väntning är min skolging.

Alla mina klasskamrater skulle börja i en
lagstadieskola i min hemkommunen.

Han utom jag. Aldrig ville jag sätta
fot i samma skola som mina
av mina gode klasskamrater

Nu går jag mitt sista år i musikklass
på Drottningsskolan i Tyresta

Manniskorna här har fått mig att vilja
gå till skolan, något som jag före 3 år sedan
skulle se som omöjligt

Här får jag vara hur blyg jag vill,

Namn.....

Ämne.....

Betyg

Årskurs
Klass

Datum

Ark nr.

(2)

Datum

men det vill jag inte.

Man kan säga att vi är som från när
vi börjar skolan. →

Under

Mina 6 första skolor ville fröet aldrig gro, man

trodde då att fröet var sjukt.

Men sedan, när jag kom till Drottningsskolan,

växte fröet upp till en blomma; allt det
behövde var lite hänsyn och kärlek.

Jag blommor nog lagom till gymnasiet.

Det finns nog många människor i världen

som inte får en chans att blomma.

Jag vill så gärna hjälpa dessa människor.

Kanske blir jag lärare en dag.